

20. maj 2020

Åbent brev til Udlændinge- og Integrationsminister Mattias Tesfaye
Med kopi til medlemmerne af Udlændinge- og Integrationsudvalget

Danskere henvist til udlandet

Når en dansk statsborger får afslag på familiesammenføring i Danmark med sin ægtefælle fra et ikke EU land, henviser Udlændingemyndighederne danskeren (og deres evt. fællesbørn, der er danske statsborgere) til at danskeren kan udøve sit familieliv i ægtefællens hjemland.

Udlændingemyndighederne anfører i afslaget, at der ikke foreligger andre oplysninger om sådanne forhold, som vil bevirke, at det vil være forbundet med uoverstigelige hindringer for danskeren og fælles barnet, til at tage ophold i ægtefællens hjemland for der at udøve familielivet.

Det føles først og fremmest som at få en rød klud i ansigtet. Danmark siger faktisk ligeud til danske statsborgere, at de er uønsket i landet blot fordi de har fundet kærligheden uden for landet. At de er uønskede i Danmark, fordi deres ægtefælle er uacceptabel i Danmarks øjne.

Men for nogle landes vedkommende er det faktisk forbundet med uoverstigelige hindringer at få lov til at opholde sig i landet. Danmark er ikke det eneste land, der har urimelige regler for familiesammenføring for udenlandske ægtefæller.

Hvis danskeren klager over afgørelsen, kræver Udlændingenævnet, at danskeren skal kunne dokumentere et skriftligt svar på et afslag på opholdstilladelse i landet. Det er ikke nok at henvise til det pågældende lands regler i detaljer og anføre hvilke forhold, der gør at danskeren ikke kan få opholds- og arbejdstilladelse i landet.

I mange lande er det umuligt at få et sådant skriftligt afslag.

Nogle lande har regler, om at udenlandske ægtefæller ikke må arbejde og så bliver det jo i praksis umuligt at overleve som familie i det land. Nogle lande har regler om, at borgerne i landet har fortrinsret til jobs, kun hvis der ikke kan findes en kvalificeret borger til jobbet, kan en udlænding få jobbet. Nogle lande har regler om, at arbejdstilladelse kun gives, til et bestemt job, der gives ikke en generel kombineret opholds- og arbejdstilladelse som i Danmark.

Men spørgsmålet er hvem der har bevisbyrden? Burde det ikke i Danmark, som bryster sig af at overholde menneskerettighederne, herunder retten til familieliv, være sådan at myndighederne skulle sikre sig, at danske statsborgere også har retten til familieliv i det land, der henvises til. Eller i det mindste godtage oplysninger om det pågældende lands regler som bevis nok.

Hermed en opfordring til Udlændinge- og Integrationsministeren til at igangsætte en ændring, således at bevisbyrden ikke lægger urimelige krav på ansøgeren, men at staten

påtager sig ansvaret for at sikre, at danskere ikke hen(ud)vises til urimelige levevilkår i andre lande.

Med venlig hilsen,

Anne Marie Voldborg
annemarievoldborg@gmail.com

Anette Smith Mollel
anettemollel@gmail.com